

нѣкои хитри тукъ „патриоти“ използватъ тия епохални събития за своя личенъ интересъ.

Рускитѣ войски, подобно на 1829 г. въ Сливенъ, квартирували въ домоветѣ на гражданитѣ и то въ първитѣ нѣколко недѣли безплатно. Градътъ е билъ пълненъ съ войници и офицери. Рѣдко Сливенъ е виждалъ военни зрѣлища, както нея година. На връщане отъ Одринъ съ войскитѣ си, Скобелевъ е произвелъ маневри край Сливенъ съ всичкитѣ родове оржжия. Пространството между Айвалж-Дери и Бършакъ почернѣло отъ войска и зрители. Но важното е, че въ тия военни игри сж взели участие и сливенци. Свикали всички способни да носятъ оржжие отъ 20 до 50 годишна възраст и имъ раздали кримковитѣ пушки.

Казанитѣ по-горѣ маневри сж били нееднократни. Руситѣ сж искали да оставятъ въодушевенъ контингентъ отъ хора въ тоя важенъ край за всѣки случай. Гражданитѣ и до сега помнятъ думитѣ на Скобелевъ, който на тръгване за Русия имъ казалъ, да не си даватъ пушкитѣ на рускитѣ врагове“. „Бѣлия генералъ“ и до днесъ се върти въ паметта на сливенци съ всичката си осанка на единъ легендаренъ герой. Той е живѣлъ въ къщата на бившия кметъ *Боевъ*, а сливенци почели името му и съ прѣименуването една отъ улицитѣ си на негово име.

„На 6 януарий Богоявление стана едно голѣмо тържество на Йордановъ день посреде града на Шадарфана.¹⁾ Дяду владика съ нѣколко свѣщеника служи тамъ. Подиръ службата се поздрави съ нѣколко топовни гърмежи отъ Българската артилерия. . .“

Трѣбва да съжаляваме, че тукъ лѣтописа на *Х. Киро* спира. Почнатъ съ забѣлѣжки още отъ 1863 г., между които липсватъ доста листи, чрѣзъ него ние свѣрихме много дати отъ едно неотдавнашно минало, за което живи още свидѣтели или печатани източници ни даватъ разнообразни про-

¹⁾ Шадърфана се е наричалъ площада на Аба-Пазаръ. Собствено Аба-Пазаръ се е наричало пространството между Работническия клубъ, Шадърфана и Джамията до днешното Казначейство. Улицата между Шадърфана и горната джамия се е наричала Аба-Пазаръ сокаа. Шадърфана, дири отъ който личатъ и до днесъ до фурната на Митю Кировъ, е стоялъ цѣлъ —цѣленичкъкъ до освобождението, тъй като е пострадалъ въ врѣме на пожаритѣ и бѣгането на турцитѣ. Покритъ е билъ съ телена мрѣжа въ видъ на кубе, ималъ голѣмъ басейнъ, циментиранъ, а водата, излизаща въ фонтанъ, се разливала въ курнички съ крантове. Въобще, тоя турски паметникъ е билъ много красивъ и привлѣкателенъ за врѣмето си.

Срѣщу Шадърфана се е намирала аптеката на Дръ Планински, която сжщо била изгорена отъ турцитѣ прѣзъ декември 1877 г. Близо до нея е било прочутото комарджийско заведение: „Шейтанлъ кафе“.